

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/18/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712201128
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5712201128.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v právnej veci navrhovateľa: Walden, s. r. o., sídlo: 1. čsl. brigády 1/5405, Vrútky 038 61, IČO: 46 850 038, právne zastúpený: Advokátska kancelária ŠUMICHRAST Legal, s.r.o., sídlo: Jesenského 29, 036 01 Martin, IČO: 47 249 935, proti odporcovi: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., sídlo: Pri Rajčianke 2927/8, Žilina 010 47, IČO: 36 442 151, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti - nebytového priestoru, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom zo dňa 24.1.2012 a jeho doplnením zo dňa 29.2.2012 (č.l. 21) žiadal, aby súd rozhodol o povinnosti odporcu vypratať nebytový priestor o výmere 62,95 m² nachádzajúci sa v prevádzkovej budove č.s. XXXX, zapísanej Katastrálnym úradom v Žiline, Správa katastra Martin na LV č. XXXX pre k.ú. P., postavenej na parcele W.- XXX/XX k.ú. P. o výmere 64 m² - zastavané plochy a nádvoria, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne žiadal zaviazat' odporcu náhradou trov konania.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ je vlastníkom prevádzkovej budovy s.č. XXXX, postavenej na parcele W.-S. Č.. XXX/XX k.ú. P. zapísanej na LV č. XXXX, Správy katastra T.. Na základe Zmluvy o nájme nebytových priestorov s účinnosťou od 27.4.2011 do 31.12.2011 užíval odporca ako nájomca opísané nebytové priestory, spolu 62,95 m² podlahovej plochy, z toho 32,95 m² z titulu uzatvorenej Zmluvy o nájme nebytových priestorov a 30 m² mal podľa čl. I. ods. 3 a 5 Nájomnej zmluvy užívať ako oprávnený zo zákonného vecného bremena. K 31.12.2011 odporcovi skončil právny dôvod na užívanie nebytových priestorov o výmere 32,95 m². K nebytovým priestorom o výmere 30 m² uviedol, že tento nebytový priestor odporca užíva bez právneho dôvodu s poukazom na ust. § 22 Zákona č. 79/1958 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny v znení neskorších predpisov. Zákonodarca mal právnu úpravou na mysli výlučne malé stanice do rozlohy 30 m² majúce podobu samostatnej malej stavby. Trafostanica umiestnená v nebytových priestoroch prevádzkovej budovy č.s. XXXX na parc. č. W.-S. XXX/XX k.ú. P. má celkovú výmeru 62,95 m² a na tejto výmere je odporcom i prevádzkovaná, zaberá viac ako dvojnásobok podľa § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. vymedzenej rozlohy, z ktorého dôvodu nespadá do tejto kategórie a uvedené ustanovenie sa na ňu nevzťahuje. Preto odporcovi nevzniklo na užívanie 30 m² nebytových priestorov zákonné vecné bremeno pre nesplnenie zákonom vymedzených podmienok pre jeho vznik. Preto aj časť nebytového priestoru o výmere 30 m² odporca užíva bez právneho dôvodu.

Okresný súd Martin vo veci rozhodol Rozsudkom č.k. 9C/18/2012-78 zo dňa 7.11.2012 tak, že návrh navrhovateľa zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Okresný súd konštatoval s poukazom na § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny, že energetickým podnikom prislúchalo oprávnenie stavať a prevádzkovať na cudzích nehnuteľnostiach v rozsahu vyplývajúcom z povolenej stavby elektrické vedenie, ako i malé stanice do rozlohy 30 m² s príslušenstvom. Podľa tohto zákonného ustanovenia museli byť splnené dve podmienky, a to, že trafostanica musela byť postavená a prevádzkovaná podľa vtedy platných právnych predpisov a muselo ísť o malú trafostanicu do rozlohy 30 m² s príslušenstvom. Okresný súd dospel k záveru, že trafostanica bola vybudovaná od jej kolaudácie aj prevádzkovaná a umiestnená do nehnuteľnosti vlastnícky patriacej navrhovateľovi. Právo navrhovateľa ako aj jeho právneho predchodcu bolo v súlade so zákonom obmedzené s prihliadnutím na § 22 ods. 1 citovaného zákona a preto je navrhovateľ povinný ako vlastník trpieť toto zákonné obmedzenie. Zo zákona je na dotknutej nehnuteľnosti zriadené vecné bremeno v súlade s ustanovením § 151o Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v spojení cez § 22 ods. 5 Zákona č. 79/1957 Zb. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Z dôvodu, že odporca ako účastník úspešný v konaní si trovy konania neuplatňoval a navrhovateľovi ako účastníkovi neúspešnému v konaní toto právo nevzniklo, okresný súd vyslovil, že nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací rozsudkom č.k. 5Co/13/2013-105 zo dňa 28.5.2013 rozsudok Okresného súdu Martin, č.k. 9C/18/2013-78 zo dňa 7.11.2012 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že závery prijaté okresným súdom sú predčasné, vychádzajúce z neúplne zisteného skutkového stavu veci. Okresný súd neskúmal, či sú v zmysle § 22 zákona č. 79/1957 Zb. splnené všetky podmienky odôvodňujúce prijatie záveru, že skutočne došlo v danom prípade k vzniku zákonného vecného bremena, či v danom prípade bola trafostanica postavená na cudzej nehnuteľnosti, keďže navrhovateľ už v konaní pred okresným súdom namietal, že bola postavená na pozemku parc. č. XXX/X o výmere 1454 m², ktorý patril štátu, v správe Stavoinvesty IIO Banská Bystrica závod Martin, ktorá predmetný pozemok hospodárskou zmluvou č. 2584/83-Kp/Rb zo 17.5.1983 previedla do správy Otex Žilina. Rovnako neskúmal otázku dátumu vzniku prípadného zákonného vecného bremena a s tým spojenú jeho existenciu resp. neexistenciu, čo má význam pre rozhodnutie veci vzhľadom na rozdielnu právnu úpravu v čase do 30.6.1998, od 1.7.2004 do 31.12.2004 a od 1.1.2005. Odvolací súd za dôvodnú považoval odvoláciu námietku navrhovateľa, že okresný súd vzhľadom na výklad, ktorý ohľadne zákonom určenej výmery technologického zariadenia prijal, v konaní nezisťoval výmeru technologického zariadenia, z ktorého dôvodu je záver okresného súdu o splnení podmienky výmery stanice do 30 m² predčasný. Tiež sa nezaoberal skutočnosťou, že podľa nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom predmetom nájmu bola iba výmera 32,95 m² z nebytového priestoru vo vlastníctve navrhovateľa, pričom k 31.12.2011 bol nájomný vzťah ohľadne tejto výmery ukončený. Nijako sa nevysporiadal s tým, či min. ohľadne tejto výmery o vecné bremeno nemohlo ísť.

Podľa § 226 OSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd vo veci nariadil pojednávania a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinami doloženými do spisu, listinami doloženými do pripojeného spisu 9C/36/2007, znaleckým dokazovaním, výsluchom znalca a zistil:

Zo spisu OS Martin sp.zn. 9C/36/2007 vo veci navrhovateľa Stredoslovenská energetika, a.s. Žilina, proti odporcom: 1/ U. I. a 2/ J. L., rod. Š., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - trafostanice súpisné č. XXXX na parc. W.-S. XXX/XX v k.ú. P., súd tento návrh zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.4.2010 v spojení s Rozsudkom KS v Žiline 5Co/4/2010 s odôvodnením, že navrhovateľ v konaní 9C/36/2007 Stredoslovenská energetika, a.s. Žilina neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti.

Podľa výpisu z LV č. XXXX KN pre obec P., k.ú. P. je ako vlastník nehnuteľnosti - stavby so súp. č. XXXX postavenej na parc. č. XXX/XX, prevádzková budova, zapísaný navrhovateľ, a to v celosti. Titul nadobudnutia je kúpna zmluva, vklad zo dňa 27.4.2011-vz XXX/XX P. XXXXX/XX. Odporca v rade 1/ U. I. v konaní 9C/36/2007 je t.č. podľa výpisu z obchodného registra navrhovateľa v konajúcej veci štatutárnym zástupcom navrhovateľa. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, navrhovateľ nadobudol predmetnú nehnuteľnosť od odporcu v rade 1/ a 2/ vo veci 9C/36/2007 kúpnu zmluvou.

Dňa 10.8.2011 účastníci konania, navrhovateľ ako prenajímateľ a odporca ako nájomca, uzatvorili Zmluvu o nájme nebytových priestorov. Predmetom nájmu je prevádzková budova č. súp. XXXX postavená na parc. č. XXX/XX v k.ú. P.. Trafostanica, ktorá je umiestnená v nebytových priestoroch, ktoré tvoria predmet nájmu, bola uvedená do prevádzky v roku 1977, celková výmera nebytových priestorov je 62,95 m² podlahovej plochy, prenajímateľ prenajíma nájomcovi na dočasné užívanie nebytové priestory o výmere 32,95 m² podlahovej plochy. Nájomca bude v uvedenej nehnuteľnosti užívať nebytové priestory celkom o výmere 62,95 m² plochy, a to 30 m² ako oprávnený zo zákonného vecného bremena a 32,95 m² ako nájomca. Účelom nájmu je umiestnenie trafostanice, doba nájmu je od 27.4.2011 na dobu neurčitú.

Navrhovateľ listom zo dňa 14.9.2011 (č.l. 9) dal výpoveď Zmluvy o nájme nebytových priestorov v trojmesačnej výpovednej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 písm. b/ Zmluvy, podľa ktorého nájom sa skončí výpoveďou, výpovedná doba je trojmesačná a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená druhej zmluvnej strane. Výpoveď odporca prevzal 19.9.2011 (doručenka č.l. 10).

Navrhovateľ vyzýval odporcu na vypratanie nebytových priestorov listom zo dňa 24.11.2011 (č.l. 4), doručené 29.11.2011 (č.l. 13) a listom zo dňa 30.12.2011 (č.l. 15), doručené odporcovi 2.1.2012 (doručenka na č.l. 16).

Rozhodnutím Odboru pre výstavbu rady Mestského národného výboru v Martine číslo: P. XXXX/XX, evidenčné číslo XXX/XX zo dňa 15.8.1975 (č.l. 27) (v tom čase príslušný stavebný úrad) bolo vydané povolenie stavebníkovi Okresný národný výbor - odbor výstavby - Stavoinvesta v Martine na stavbu Trafostanica TS4 Vrútky - centrum II.

Podľa kolaudačného rozhodnutia Mestského národného výboru, odbor územného plánovania, architektúry, vodného hospodárstva, energetiky, poľnohospodárstva a lesníctva v Martine, Č.j.: XXXX/XX/Tč zo dňa 2.8.1977 bolo povolené užívanie stavby Trafostanica TS4, sídlisko Vrútky - centrum II., schválenej stavebným povolením č.j. XXXX/XX, ev. č. XXX/XX zo dňa 15.8.1975 (č.l. 29).

Podľa Hospodárskej zmluvy č. X/XXXXo prevode správy národného majetku, § 347 Hospodárskeho zákonníka, Okresný národný výbor Martin ako odovzdávajúca organizácia previedla správu na preberajúcu organizáciu Stredoslovenské energetické závody RZ Martin, stavbu 12300/32 Vrútky - centrum II.et., trafostanica TS4 ku dňu 1.10.1977 (č.l. 31).

Uznesením OS Martin, č.k. 9C/18/2012-125 zo dňa 25.11.2013 bolo nariadené vo veci znalecké dokazovanie, bol ustanovený znale Ing. Jozef Holjenčík. Úlohou znalca bolo určiť, či je trafostanica zapísaná na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Martin, katastrálnym odborom, pre okres Martin, obec P., k.ú. P., ako prevádzková budova so s. č. XXXX, postavená na parcele registra S. XXX/XX, malou stanicou do rozlohy 30 m² v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. a/ zákona č. 79/1957 Zb. o výrobe, rozvoje a spotrebe elektriny (elektrizačný zákon) v znení neskorších predpisov a uznesením č.k. 9C/18/2012-143 zo dňa 16.1.2013 bola doplnená úloha znalcovi, odpovedať na otázku, či predmetné zariadenia trafostanice v takomto rozsahu boli v tom čase umiestňované v obdobných stavebných priestoroch.

Podľa posudku k trafostanici č. TS 206/TS/178 (č.l. 68), ktorý vypracoval Ing. Kamil Beláň, projektant elektrických zariadení, stavebný dozor a energetický audítor, ide o samostatnú murovanú trafostanicu, ktorá svojou stavebnou a technologickou časťou tvorí jeden samostatný celok - objekt trafostanice o výmere 64 m². Rozmiestnenie jednotlivých komponentov TS zohľadňuje otázky bezpečnosti, zdravia, hygieny, hluku, vetrania a bezporuchovej prevádzky zariadenia. Z toho je zrejmé, že za použitia existujúcich prvkov, výbavy TS a ich konfigurácie nie je možné znížiť využívanú plochu objektu trafostanice.

Súdom ustanovený znalec Ing. Jozef Holjenčík v Znaleckom posudku č. 3/2014 (č.l. 170 a nasl.) uviedol, že sa jedná o jeden technologický a prevádzkový celok, určený pre zásobovanie elektriny cca 395 odberateľov. V žiadnom prípade sa nemôže jednať o malú stanicu do 30 m² ako to dokazuje odporca. Ani v súčasnej dobe nie je možné postaviť trafostanicu o výkone 20 x 400 kVA na ploche 30 m². Je prakticky technicky nemožné vymedziť podľa platnej legislatívy plochu a popísať a vymedziť jednoznačne technologické zariadenia nejakými hranicami tak, aby odporca mohol pre takýto technologický celok alebo jeho časť žiadať podľa súčasne platnej legislatívy povolenie na vykonávanie činnosti distribúcie elektriny. Túto podmienku nemohol splniť podľa zákonov platných v čase výstavby uvedenia do prevádzky, tj. v čase platnosti zákona č. 79/1957 Zb. ani následných zákonov (č. 70/1977 Z.z. a 656/2004 Z.z.) a dokonca ani pri súčasne platných zákonoch.

Znalec na otázku č. 2 odpovedal, že trafostanica zapísaná na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Martin, katastrálny odbor pre okres Martin, obec P., k.ú. P. ako prevádzková budova so súp. č. XXXX, postavená na parc. reg. S. Č.. XXX/XX v žiadnom prípade nie je malou stanicou do rozlohy 30 m²

v zmysle § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. a na otázku č. 3 odpovedal, že technologické zariadenia trafostanice v rozsahu, ktorý je predmetom skúmania, boli v čase ich výstavby, tzn. v čase platnosti elektrizačného zákona č. 79/1957 Zb. bežne umiestňované v obdobných stavebných priestoroch.

Navrhovateľ k ZP nemal pripomienky.

Odporca vo vyjadrení k ZP listom zo dňa 26.6.2014 (č.l. 200) uviedol, že ustanovenie Zákona č. 79/1957 Zb. definuje rozlohu 30 m² ako rozlohu „zastavanú technológiou“ a nie rozlohu celého nebytového priestoru, v ktorom je umiestnená technológia. Poukázala na ust. § 27, t.j. pokiaľ na účely určené týmto zákonom nestačia oprávnenia podľa predchádzajúcich ustanovení, možno nehnuteľnosti a práva vyvlastniť, ak nedôjde k dohode. Pokiaľ príslušný povoľovací orgán takýto postup nezvolil, je zrejmé, že neboli naplnené skutkové znaky, aby takýto postup zvolil. Nesúhlasila s tvrdením v ZP, že ani dnes nie je možné postaviť trafostanicu 2x 400 kVa do 30 m² a tiež, že v praxi sa nepovažovali za malé stanice murované trafostanice i s poukazom na ust. § 22 ods. a/. ZP nedokazuje, že predmetná trafostanica nemá charakter malej stanice, chýba odborné posúdenie z hľadiska funkčnosti, využiteľnosti a pomenovania uvedeného zariadenia, nakoľko ani elektrotechnické normy, resp. elektrotechnický slovník nepozná pojem „malá stanica“. Žiadala o vyhotovenie kontrolného ZP vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline.

K tomuto vyjadreniu odporcu znalec Ing. Jozef Holjenčík zaujal stanovisko (č.l. 205), že k prevádzkovaniu trafostanice, pre vykonávanie manipulácií, obsluhy, skúšok, údržby a aj pre zabezpečenie bezpečnosti ochrany zdravia pri práci je potrebný manipulačný priestor, z ktorého tieto činnosti je možné vykonávať osobou s potrebným oprávnením. Do tohto priestoru je zakázané vstupovať iným osobám, tzn. že manipulačné priestory, ktorými sú priestory v okolí transformátorov a priestory v okolí kobiek vysokého napätia (22 kV), sú nevyhnutným príslušenstvom, ktorú skutočnosť zdôraznil, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť trafostanice. Bez tohto priestoru nie je možné posudzovaný typ trafostanice prevádzkovať. Opísal požiadavky kladené na tento priestor. Tvrdenie odporcu, že by súčasťou kioskovej trafostanice nemal byť priestor v okolí rozvádzačov vysokého napätia, v okolí transformátorov a pod., označil za absurdné. Predmetom skúmania bola konkrétna stavaná trafostanica, v ktorej bola vykonaná obhliadka a trvá na svojom vyjadrení, že ani dnes nie je možné postaviť vstavanú trafostanicu s parametrami, aké má posudzovaná trafostanica, aj že za malé stanice (zákon nehovorí špeciálne o trafostaniciach) boli v súlade s ust. Zákona č. 79/1957 Zb. považované len trafostanice stožiarové, stĺpové a vežové. Súvisí to s inštitútom zriadenia vecného bremena, a to predovšetkým k pôde, ktorá bola pre realizáciu týchto staníc zabratá, resp. na ktorej bola takáto stavba zriadená. Znalcovi však neprikladá vykladať zákon. V plnom rozsahu trval na predloženom ZP č. 3/2014

Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline odmietol vykonať znalecký úkon v lehote (30 dní) určenej uznesením OS Martin č. k. 9C/18/2012-213 zo dňa 13.11.2014 podľa písm. e/ ods. 2 § 12 Zák. č. 382/2004 Z.z. Vzhľadom na pracovné vyťaženie znalcov a kapacitné možnosti nie je možné vypracovať ZP v lehote kratšej ako 12 mesiacov (č.l. 221).

Navrhovateľ v podaní zo dňa 10.3.2015 (č.l. 232a) uviedol, že nesúhlasí s predĺžením lehoty na vypracovanie ZP, nakoľko by došlo k neúmerným a neopodstatneným prieťahom v konaní, žiadal, aby súd zrušil nariadené kontrolné dokazovanie a vo veci meritórne rozhodol majúci za to, že Ing. Jozef Holjenčík, PhD., ktorý už dňa 26.5.2014 vypracoval ZP, je vysoko erudovaný odborník a znalec v odbore elektrotechnika, v odvetí elektroenergetické stroje a zariadenia a nie je žiadny dôvod spochybňovať vo veci už ním vypracovaný ZP.

Okresný súd Martin Uznesením č.k. 9C/18/2012-233 zo dňa 23.3.2015 zrušil nariadené znalecké dokazovanie Uznesením OS Martin č.k. 9C/18/2012-213 zo dňa 13.11.2014 pri aplikácii ust. § 127 ods. 1 a 2 OSP, § 51a ods. 1 tretia veta Vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. O spravovacom a kancelárskom poriadku pre OS, KS, Špeciálny súd a vojenské súdy, § 170 ods. 2 OSP a § 169 ods. 2 OSP.

PZ navrhovateľa počas celého konania trval na tom, že na splnenie podmienok pre vznik vecného bremena zo zákona podľa 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. je potrebné, aby boli splnené tri podmienky: 1. musí ísť o cudzí pozemok, na ktorom sa trafostanica stavia; 2. musí ísť o malú stanicu do výmery 30 m² a 3. musí byť postavená v rozsahu vyplývajúcom z povolenej stavby, tj. musí ísť o tú trafostanicu do 30 m². Trval na tom, že nebola splnená prvá podmienka, nakoľko sa stavalo na pozemku vo vlastníctve štátu, investorom stavby bol ONV Martin, o čom predložil Hospodársku zmluvu, nebola splnená druhá podmienka, nakoľko sa nejedná o trafostanicu do 30 m², spolu ako celok presahuje výmeru 30 m². V tomto odkázal na ZP súdom ustanoveného znalca.

Odporca v priebehu celého konania trval na tom, že právo vecného bremena vzniklo zo zákona v zmysle ust. § 22 ods. 1 Zákona č. 79/1957 Zb. a to vydaním stavebného povolenia v r. 1975, keď pre vznik vecného bremena je dôvodná aplikácia celého zákonného ustanovenia § 22 uvedeného, že ust. § 22

ods. 2 nevyklučuje vznik vecného bremena z zákona aj v prípade, ak bolo energetické zariadenie postavené na pozemku štátu. Hospodársku zmluvu, ktorej predmetom bol prevod správy vo vzťahu k predmetu konania, vyhodnotila ako súhlas so stavbou, vydaný pôvodným správcom a oprávnenia zo vzniku zákonného vecného bremena prešli na nového správcu pri aplikácii § 22 ods. 3 Energetického zákona.

Na pojednávaní dňa 2.12.2015 súdom ustanovený znalec Ing. Holjenčík, PhD., vypovedal: „Je to trafostanica, ktorá je proste jedna ako jeden celok, neoddeliteľná a musí fungovať spolu.“ Tiež uviedol: „Tento prípad, ktorý bol predmetom posúdenia, žiaľ taký nie je, tzn. je to trafostanica o rozmeroch konkrétnych, technologicky konštruovaná tak, aby bola zabezpečovaná dodávka elektriny alebo distribúcia elektriny pre danú lokalitu“ A tiež: „...trafostanica je jeden funkčný celok, preto sa to takto aj volá a v danom prípade tento funkčný celok tvorí celá výmera 62,95 m².“ Na týchto záveroch trval aj pokiaľ sa oboznámil so ZP č. 83/2015, ku ktorému uviedol, že tento vypracovali osoby, ktoré nie sú zapísané ako znalci v príslušnom odbore, ktorý si vyžaduje toto posúdenie. K ust. § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. na otázku žalovaného, čo by zahrnul do výmery 30 m², keď vychádzame z elektrizačného zákona, opakovane uviedol: „... celý funkčný celok musí byť tak ako je a bol konštruovaný na výmery 62 m² a nemôžeme to rozdeliť, pretože keby sme to fyzicky rozdelili, dali tam priečku, rozrezali tú budovu, tak tá stanica jednoducho nebude fungovať a je nám nanič, nemôže plniť účely. Čiže nemožno túto stanicu rozdeliť na 30 m² a zvyšok. Jednoducho technicky a ekonomicky je to nezmysel“. K námietke žalovanej strany, že sa v priestoroch nachádzajú dve autonómne trafostanice samostatne vypovedal, že z pohľadu technického to nie sú dve samostatné trafostanice. Dve trafostanice by boli vtedy, keby boli postavené a oddelené v rozdielnych priestoroch, pretože trafostanica je ohraničená aj zastavaným priestorom, tzn. stavebnými konštrukciami. V tomto prípade to tak nie je.

Z výpisu zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov súd zistil, že Ing. Jozef Holjenčík, PhD., je zapísaný ako znalec v odbore Elektrotechnika, odvetvie Elektroenergetické stroje a zariadenie, Elektronika, Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky a v odbore Energetika, odvetvie Tepelná energetika, Regulácia a riadenie sieťových odvetví. Znalec Ing. Dušan Teren je zapísaný v odbore Energetika, odvetvie Plynárenstvo a doc. Ing. Ján Podhorský, PhD. je zapísaný v odbore Doprava železničná, odvetvie Technický stav a odhad hodnoty koľajových vozidiel a v odbore Strojárstvo, odvetvie Odhad hodnoty strojových zariadení.

Žalovaný trval na tom, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu má verejnoprávnú povahu a vzniklo na základe právneho dôvodu - vydaného právoplatného stavebného povolenia. Mal za to, že žalovaný neužíva trafostanicu bez právneho dôvodu a to s ohľadom na právnu úpravu elektrizačného zákona, § 22 ods. 1 písm. e/, poukázal na jeho verejnoprávnú povahu a opakovane na vydané stavebné povolenie, vydané v tom čase podľa platných noriem o stavebnom konaní. Mal za to, že právo vecného bremena vzniklo bez ohľadu na to, kde bola stavba postavená, tj. či na cudzom alebo na majetku štátu.

Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 126 ods. 2 OZ, obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa § 151n ods. 1 OZ, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151n ods. 2 OZ, vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

Podľa § 151o ods. 1 prvá veta OZ, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. účinný do 30.6.1998, energetickým podnikom prislúcha oprávnenie stavať a prevádzať na cudzích nehnuteľnostiach v rozsahu vyplývajúcom z povolenej stavby elektrické vedenie ako i malé stanice do rozlohy 30 m², s príslušenstvom (ďalej len „vedenie“), najmä zriaďovať na nehnuteľnostiach podperné body, prepnúť nehnuteľnosti vodičmi a umiestňovať v nich vedenie.

Podľa § 22 ods. 2 Zákona č. 79/1957 Zb., za výkon oprávnení uvedených v predchádzajúcom odseku nie sú energetické podniky povinné poskytovať náhradu. Ak je však vlastník alebo užívateľ nehnuteľností, ktorá nie je v štátnom socialistickom vlastníctve, zariadením vedenia podstatne obmedzený v užívaní nehnuteľností, môže žiadať u orgánu, ktorý je podľa predpisov o povoľovaní stavieb kompetentný pre povolenie stavby energetického diela (ďalej len „povoľujúci orgán“), aby mu energetický podnik poskytol

primeranú jednorazovú náhradu; žiadosť musí byť pod stratou nároku podaná do troch mesiacov odo dňa, keď sa dielo uviedlo do trvalej prevádzky (užívania).

Podľa § 22 ods. 3 Zákona č. 79/1957 Zb., oprávnenia podľa ods. 1 vznikajú povolením na stavbu vedenia a zanikajú zrušením vedenia. Ak nezriadil vedenie energetický podnik, nadobúda oprávnenia podľa ods. 1 aj iná organizácia štátneho socialistického sektora, ktorej bolo dané povolenie na stavbu vedenia (§ 32 ods. 1). Oprávnenie podľa ods. 1 nadobúdajú organizácie štátneho socialistického sektora aj nadobudnutím správy vedenia.

Podľa § 22 ods. 5 Zákona č. 79/1957 Zb., povinnosť trpieť výkon oprávnení uvedených v ods. 1 viazne na dotýčnej nehnuteľnosti ako vecné bremeno.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona č. 79/1957 Zb., pokiaľ na účely určené týmto zákonom nestačia oprávnenia podľa prechádzajúcich ustanovení, možno nehnuteľnosti a práva vyvlastniť, ak nedôjde k dohode.

Podľa § 27 ods. 2 Zákona č. 79/1957 Zb., pre rozsah vyvlastnenia, pre vyvlastňovacie konanie a náhradu za vyvlastnenie, pre vstup na vyvlastňovanú nehnuteľnosť a pre jej užívanie pred začatím vyvlastňovacieho konania platia, ak nie je ustanovené niečo iné, obdobne predpisy o územnom plánovaní a výstavbe obcí.

Podľa § 42 ods. 2 Zákona č. 78/1998 Z.z., účinný od 1.7.1998 od 31.12.2004, oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam ako aj obmedzenia ich užívania, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú nedotknuté.

Podľa § 42 ods. 3 Zákona č. 78/1998 Z.z., vlastnícke vzťahy k elektroenergetickým zariadeniam, plynárenským zariadeniam a zariadeniam tepelných sústav, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú nedotknuté.

Podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 656/2004, účinný od 1.1.2005 do 31.8.2012, držiteľ povolenia alebo ním poverená fyzická osoba alebo právnická osoba je oprávnený vstupovať na cudzie pozemky a do cudzích objektov a zariadení v rozsahu a spôsobom nevyhnutným na výkon povolenej činnosti po predchádzajúcom súhlase vlastníka nehnuteľnosti.

Podľa § 10 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 656/2004, držiteľ povolenia alebo ním poverená fyzická osoba alebo právnická osoba je oprávnený vstupovať na pozemky alebo do objektov, v ktorých sú umiestnené osobitné telekomunikačné zariadenia v rozsahu a spôsobom nevyhnutným na výkon povolenej činnosti po predchádzajúcom súhlase vlastníka nehnuteľnosti.

Podľa § 10 ods. 5 Zákona č. 656/2004, držiteľ povolenia alebo ním poverená fyzická osoba alebo právnická osoba, pri výkone oprávnení podľa ods. 1 koná vo verejnom záujme. Oprávnenia podľa ods. 1 sú vecnými bremenami spojenými s vlastníctvom dotknutej nehnuteľnosti. Vlastník dotknutej nehnuteľnosti má za zriadenie týchto vecných bremien nárok na poskytnutie primeranej jednorazovej náhrady. Lehoty na uplatnenie nároku na poskytnutie tejto primeranej jednorazovej náhrady sú rovnaké ako lehoty uvedené v ods. 3.

Podľa § 11 ods. 1 písm. g/ Zákona č. 251/2012 Z.z., držiteľ povolenia alebo ním poverená osoba môže v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme vykonávať na cudzích nehnuteľnostiach povolenú činnosť na elektroenergetických zariadeniach alebo na plynárenských zariadeniach, potrebných na zabezpečenie prevádzky sústavy alebo siete, ktorých výstavba bola povolená podľa stavebných predpisov.

Podľa § 11 ods. 5 Zákona č. 251/2012 Z.z. upravuje nároky a podmienky, ak vznikne vlastníkovi nehnuteľnosti v dôsledku výkonu práv držiteľa povolenia alebo ním poverenej osoby majetková ujma.

Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 251/2012 Z.z., povinnosti zodpovedajúce oprávneniam podľa odseku 1 sú vecnými bremenami spojenými s vlastníctvom nehnuteľnosti. Návrh na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľnosti je oprávnený podať držiteľ povolenia.

Podľa § 11 ods. 13 Zákona č. 251/2012 Z.z., vlastník nehnuteľnosti je oprávnený požiadať úrad o vydanie rozhodnutia o zániku oprávnení podľa ods. 1 a podľa doterajších predpisov a povinností zodpovedajúcich týmto oprávneniam týkajúcich sa elektrického vedenia alebo elektroenergetického zariadenia umiestneného na jeho nehnuteľnosti. K žiadosti o vydanie rozhodnutia podľa prvej vety je vlastník nehnuteľnosti povinný pripojiť stanovisko príslušného prevádzkovateľa distribučnej sústavy k žiadosti vlastníka nehnuteľnosti.

Podľa § 11 ods. 14 Zákona č. 251/2012 Z.z., úrad vydá rozhodnutie podľa ods. 13, ak príslušný prevádzkovateľ distribučnej sústavy v stanovisku nepreukáže úradu opodstatnenosť zachovania elektrického vedenia alebo elektroenergetického zariadenia z pohľadu preukázateľných súčasných alebo budúcich potrieb prevádzkovateľa distribučnej sústavy, elektrické vedenie alebo elektroenergetické zariadenie umiestnené na nehnuteľnosti dotknutého vlastníka nie je najmenej 5 rokov využívané na distribúciu elektriny do odberných miest odberateľov elektriny pripojených k distribučnej sústave prostredníctvom takého elektrického vedenia alebo elektroenergetického zariadenia

a súčasne dotknutí odberatelia elektriny v lehote určenej vo výzve úradu na vyjadrenie nepreukážu úradu opodstatnenosť pripojenia ich odberných miest; úrad je povinný vyzvať dotknutých odberateľov elektriny na vyjadrenie v upovedomení o začatí konania.

Podľa § 11 ods. 15 Zákona č. 251/2012 Z.z., oprávnenia podľa odseku 1 a podľa doterajších predpisov a povinnosti zodpovedajúce týmto oprávneniam týkajúce sa elektrického vedenia alebo elektroenergetického zariadenia umiestneného na nehnuteľnosti dotknutého vlastníka zanikajú dňom právoplatnosti rozhodnutia úradu. Dňom právoplatnosti rozhodnutia úradu zanikajú aj existujúce zmluvy o pripojení alebo iné existujúce práva na pripojenie k distribučnej sústave odberateľov elektriny pripojených k distribučnej sústave prostredníctvom elektrického vedenia alebo elektroenergetického zariadenia umiestneného na nehnuteľnosti dotknutého vlastníka.

Podľa § 96 ods. 4 Zákona č. 251/2012 Z.z., oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam ako aj obmedzenia ich užívania, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú nedotknuté, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporcovi nevzniklo zákonné vecné bremeno v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. účinného do 30.6.1998, nakoľko ZP č. 3/2014, ktorý vypracoval súdom ustanovený znalec, mal preukázané, že nebola splnená jedna z dvoch podmienok, ktoré musia byť kumulatívne splnené podľa uvedeného zákonného ustanovenia - že ide o malú stanicu do rozlohy 30 m² s príslušenstvom. Nesporne podľa ZP súdom ustanoveného znalca Ing. Holjenčíka, PhD., ide o jeden technologický a prevádzkový celok - trafostanica umiestnená v nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Martin, katastrálny odbor pre okres T., Obec P., k.ú. Vrútky ako prevádzková budova so súp. č. XXXX, postavená na parc. registra S. Č.. XXX/XX „v žiadnom prípade nie je malou stanicou do rozlohy 30 m² v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb.“. Na tomto stanovisku znalec zotrval aj vo vyjadrení k ZP zo dňa 5.9.2014 po tom, čo boli znalcovi zaslané pripomienky k ZP od odporcu aj na pojednávaní dňa 2.12.2015, keď bol oboznámený aj so ZP Ústavu súdneho inžinierstva č. 83/2015, ktorý predložil odporca. Pokiaľ odporca mal pripomienky k ZP č. 3/2014 a žiadal vykonanie kontrolného ZP, súd poukazuje, že po preskúmaní celého obsahu ZP č. 3/2014 dospel k záveru, že podaný posudok zodpovedá kritériám stanoveným pre tento úkon znaleckej činnosti podľa Zákona 382/2004 Z.z. (predovšetkým ust. § 2 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 až 6). Znalec v posudku ako aj vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 2.12.2015 dostatočne vysvetlil svoje zistenia a súd v súlade s § 127 ods. 1 OSP vychádzal z tohto ZP pri posúdení tých skutočností, na ktoré bolo potrebné odborné znalosti. Pri tom bol viazaný aj právnym názorom odvolacieho súdu, aby zisťoval výmeru technologického zariadenia, z ktorého dôvodu bol záver okresného súdu v jeho prvom rozhodnutí o splnení podmienky výmery stanice do 30 m² predčasný, keď túto výmeru súd ustálil bez znaleckého dokazovania. S ohľadom na závery znalca Ing. Holjenčíka, PhD., tj. že predmetnú trafostanicu nemožno rozdeliť, nakoľko ide o jeden funkčný celok konštruovaný na výmeru 62 m², nebolo možné prijať ani záver o tom, že zákonné vecné bremeno v zmysle § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 79/1957 Zb. vzniklo minimálne ohľadne tam uvedenej výmery (30 m²). Pretože nebola splnená jedna z dvoch podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne, nebolo dôvodné skúmať splnenie druhej zákonom predpokladanej podmienky v ust. § 22 ods. 1 písm. a/ Zákona 79/1957 Zb., či bola táto postavená na cudzej nehnuteľnosti.

Súd v súlade s § 127 ods. 1 OSP vychádzal zo ZP č. 3/2014 pri posúdení tých skutočností, na ktoré bolo potrebné odborné znalosti vo vzťahu k právnemu názoru odvolacieho súdu, že „...v konaní nezisťoval výmeru technologického zariadenia...“. Hodnoteniu súdom nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti, súd hodnotil len presvedčivosť posudku pokiaľ išlo o jeho úplnosť vo vzťahu k zadaniu, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi a v rámci tohto hodnotenia súdom bol ZP súdom ustanoveného znalca dostatočne presvedčivý a úplný. Potom aj keď podľa ust. § 127 ods. 2 OSP znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii, súd napriek tej skutočnosti z vyššie uvedených dôvodov nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie, keďže nemal pochybnosti o správnosti postupu súdom ustanoveného znalca. Pritom mal na zreteli aj hospodárnosť konania. K ZP, ktorý doložil do spisu odporcu, súd sa stotožňuje jednak s vyjadrením súdom ustanoveného znalca ako aj s námietkou navrhovateľa, že tento ZP bol vypracovaný osobami, ktoré nie sú v zozname znalcov zapísané v odbore, ktorý je posudzovaný v tomto súdnom konaní, v tomto odbore nevykonávajú znaleckú činnosť, čo dotvrdzuje aj výpis zo oznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov (č.l. 288-289).

K vyjadreniu odporcu vo vzťahu k § 27 Zákona č. 79/1957 Zb. súd uvádza, že pokiaľ príslušný orgán nezvolil tento postup, nemožno len pre túto okolnosť prijať záver o vzniku vecného bremena v zmysle

§ 22 ods. 1 a/ Zákona č. 79/1957 Zb., ak neboli preukázané zákonné predpoklady pre jeho vznik v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia. Potom nemohlo právo, ktoré nevzniklo podľa uvedených zákonných ustanovení, prejsť zmluvou o prevode správy na tretí subjekt.

V čase rozhodovania súdu (§ 154 ods. 1 OSP) nesporne odporca prevádzkuje predmetnú stanicu v nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľa, čo je preukázané výpisom z LV č. XXXX, KN T. pre k.ú. P. a opak preukázaný nebol. Vo vzťahu medzi účastníkmi konania bolo potvrdené vlastnícke právo právnych predchodcov navrhovateľa - U. I. a J. L., rod. Š., od ktorých navrhovateľ nadobudol predmetnú nehnuteľnosť kúpnu zmluvou, čo bolo nesporné medzi účastníkmi konania a preukazuje to aj výpis z LV č. XXXX (č.l. 5), titul nadobudnutia - kúpna zmluva.

V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP), súd skúmal aj otázku dátumu vzniku prípadného zákonného vecného bremena a s tým spojenú jeho existenciu resp. neexistenciu, čo má význam pre rozhodnutie veci vzhľadom na rozdielnu právnu úpravu v čase do 30.6.1998, od 1.7.2004 do 31.12.2004 a od 1.1.2005. Súd dospel k záveru, že právna úprava, Zákon č. 70/1998 účinný od 1.7.1998 do 31.12.2004, § 9 ods. 6, § 42, Zákon č. 656/2004 účinný od 1.1.2005 do 31.8.2012, § 12 ods. 1 a ods. 5., § 69 ods. 10, Zákon 251/2012 účinný od 1.9.2012, zachováva práva (existujúce) zodpovedajúce vecným bremenám. Pre posúdenie uvedenej otázky bol rozhodujúci pre súd stav v čase rozhodovania v zmysle § 154 ods. 1 OSP. Súd poukazuje na právnu úpravu podľa zákona č. 251/2012 Z.z. účinného od 1.9.2012. Právo vecného bremena v prospech odporcu vzniklo na základe ust. § 11 ods. 1 písm. g/ Zákona č. 251/2012 Z.z., podľa ktorého držiteľ povolenia alebo ním poverená osoba môže v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme vykonávať na cudzích nehnuteľnostiach povolenú činnosť na elektroenergetických zariadeniach alebo na plynárenských zariadeniach, potrebných na zabezpečenie prevádzky sústavy alebo siete, ktorých výstavba bola povolená podľa stavebných predpisov. Súd mal v konaní preukázané, že elektroenergetické zariadenie umiestnené v označenej nehnuteľnosti, jeho výstavba bola povolená podľa vtedy platných stavebných predpisov, čo preukazuje rozhodnutie Odboru pre výstavbu rady Mestského národného výrobu v Martine číslo.: Výst/2783/75, ev. číslo 212/75 zo dňa 15.8.1975, ktorým bolo povolené stavebníkov, Okresnému národnému výrobu - odbor výstavby - Stavoinvesta, postaviť stavbu - Trafostanica T4S Vrútky - centrum II. a tiež kolaudačné rozhodnutie Mestského národného výboru, odbor územného plánovania, architektúry, vodného hospodárstva, energetiky, poľnohospodárstva a lesníctva v Martine č.j. XXXX/XX/Tč zo dňa 2.8.1979 (č.l. 27 a 29). Podľa ust. § 11 ods. 8 Zákona č. 251/2012 Z.z., povinnosti zodpovedajúce oprávneniam podľa ods. 1 sú vecnými bremenami spojenými s vlastníctvom nehnuteľnosti. Návrh na vykonanie záznamu do KN je oprávnený podať držiteľ povolenia. Vecné bremeno v prospech odporcu teda vzniklo zo zákona (viď odôvodnenie vyššie), keď ust. § 151o ods. 1 OZ predpokladá tiež, že vecné bremená vznikajú aj zo zákona. Z ust. § 11 ods. 1 písm. g/ ani iného ustanovenia zákona 251/2012 Z.z. nevyplýva časové obmedzenie vzniku oprávnenia podľa § 11 ods. 1 písm. g/, vyplýva len podmienka vykonávať povolenú činnosť na elektroenergetických zariadeniach, ktorých výstavba bola povolená podľa stavebných predpisov a splnenie tejto podmienky bolo v konaní preukázané uvedenými rozhodnutiami.

Pokiaľ PZ navrhovateľa namietal, že navrhovateľ ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti nemá inú možnosť domáhať sa vlastníckych práv ako podanie vlastníckej žaloby v zmysle ust. § 126 OZ, keďže odporca odmieta uzatvoriť nájomnú zmluvu, súd v tejto súvislosti poukazuje na právnu úpravu Zákona č. 251/2012 Z. z., a to § 11 ods. 13 a nasl. predmetného zákona. Sama skutočnosť, že odporca nepožiadaval o zápis predmetného vecného bremena do KN, je bez relevancie na vznik vecného bremena podľa zákonnej úpravy v ust. § 11 ods. 1 písm. g/ v spojení s ust. § 11 ods. 8 Zákona č. 251/2012 Z.z. a ust. § 151o ods. 1 OZ; samotný zápis v KN nemá na vznik vecného bremena vplyv, keďže už vzniklo na základe zákona. Potom neboli naplnené zákonné predpoklady ust. § 126 ods. 1 OZ na to, aby súd rozhodol o vypratani nehnuteľnosti, nakoľko nebolo preukázané, že odporca túto „neprávom zadržuje“, naopak, bolo preukázané, že má právny titul, vecné bremeno, ktoré sa viaže na nehnuteľnosť (odôvodnenie vyššie), preto žalobu zamietol.

Súd zamietol návrhy na dokazovanie výsluchom svedkov v zmysle návrhu odporcu, nakoľko úd mal dostatočne preukázaný skutkový stav na základe doteraz vykonaného dokazovania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Podľa zásady úspechu vyslovenej v ust. § 142 ods. 1 OSP, odporca ako úspešný mal v konaní právo na náhradu trov konania. Súd odporcovi trovy konania nepriznal s ohľadom na skutočnosť, že tieto sa priznávajú iba na návrh (§ 151 ods. 1 OSP),

odporca návrh na náhradu trov konania neurobil, preto súd rozhodol o tom, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, štvormo (§ 204 ods.1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 OSP).

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení.